

JEUGDKERKBLAD

HOOFDREDACTIE A.M.v.d. LAAR KRAFFT VOORSCHOTERLAAN 25 ROTTERDAM * TELEFOON 52606	ADMINISTRATIE 'TJEUGDBOEKHUIS VOORSCHOTERLAAN 25 ROTTERDAM * POSTGIRO 34733
--	--

HET JEUGDKERKBLAD WIL EEN GEZINSBLAD ZIJN VOOR ALLE
 JEUGDKERKERS. AB. PRIJS f 2.90

1931.

Het Jeugdkerkblad is wat laat met zijn Nieuw-jaars-artikel. Dit komt door het Kerstnummer, dat vóór zijn tijd verscheen. Maar toch kan het nog zijn nut hebben.

Welnu dan — wij gaan het jaar 1931 met moed en opgewektheid in. De Kersttijd heeft ons weer getoond, hoeveel leven en belangstelling er in de Jeugdkerk is. Maar ook hoeveel méér er nog zijn kan! De Jeugdkerk is jong en als zoodanig, steeds vol plannen en idealen. Indien de krachten er waren, het geld en de tijd, zouden we op allerlei wijze aan het werk uitbreiding weten te geven. Nu moeten we het meer in de diepte zoeken. En dat is ook niet verkeerd. Integendeel.

Nog vele ouders zyn zich niet de bedoelingen van de Jeugdkerk duidelijk bewust of meenen dat de Jeugdkerk nog maar weinig heeft uitgewerkt. Zoowel het een als het ander is jammer. Is het in onzen tijd, waarin het religieuse nog steeds voor het grootste deel op sleurwijze of in een versleten vorm ons wordt voorgelaten, niet goed dat er een instelling is, die er steeds op let, dat er nieuwe wegen bewandeld worden

en dat de vorm ook voor het godsdienstige aanpast aan onzen tijd? En wat de uitwerking betreft: ik kan er niet genoeg op wijzen, ter aanmoediging, dat er thans over de honderd Jeugdkerken bestaan en dat de kerken veel meer dan voor een jaar of 10, rekening houden met de behoeften der jeugd. Er is veel meer liturgie in de groote menschen diensten gekomen, jonge menschen worden aan het werk gezet in de kerk enz. enz.

Het is ook niet waar, dat de Jeugdkerk zich van de kerk niets aantrekt. Integendeel! Zij wil die kerk juist zooveel zij kan vernieuwen. Maar voor één ding past zij: dat is voor de kerkelijke twisten en de kerkelijke dompergeest. Bovenkerkelijk blijft haar parool.

In het begin van het jaar werd in de N. Rott. Ct. een heel artikel aan de Jeugdkerk gewijd, waarvan ik met erkentelijkheid nota nam. Al werden er enkele onjuiste accenten gelegd — het z.g. hervormende of „revolutionnaire” in de Jeugdkerk zit hem niet in de mentaliteit alleen, doch ook in het systeem en de methode, die van de kerk, welke dikwijls een museum mag heeten, een levende en reële gemeenschap wil maken — begrepen is hier, dat de Jeugdkerk verstrekkende gevolgen kan en wil hebben. Maar wij willen niets veranderen, dat niet door middel van den geest geschiedt. De „omwenteling” die wij in de kerk willen, zal een g e e s t e l i j k e zijn. Van elk ander geweld, dan die van den geest, moeten wij niets, maar dan ook niets hebben.

Zoo wil de Jeugdkerk door frischheid, nieuwheid, openheid en ontvankelijkheid een nieuwe toekomst scheppen in het religieuze — ook voor de kerk.

Wij willen vóór alles oprechtheid, zuiverheid, waarheid en onpartijdigheid in den godsdienst.

Dit zijn mooie dingen, waar niemand iets tegen kan hebben. Wie hier aan mee wil werken moet de Jeugdkerk steunen, er bekendheid aan geven, zijn kinderen in laten groeien.

Het is heerlijk om dit jaar weer met onze idealen te mogen voortschrijden!

Le coeur a ses raisons que la raison ne connaît point. Pascal.
(Het hart heeft zijn beweegredenen die de rede gansch niet kent.)

NABETRACHTING.

door NANNIE v. WEHL.

Het is een donkere ochtend in de tweede helft van Januari.

In den gewonen loop der dingen vind ik altijd zooveel wonderlijks, dat het leven me nooit vlak of eentonig kan lijken.

Wat nu weer zoo'n wonder is, dat ik er telkens aan denken moet en den loop der dingen met volle belangstelling beschouw, is:

Hoe vèr ligt dadelijk Kerstmis als het eenmaal Nieuwjaar is!

Nog geen volle vier weken is Kerstmis 1930 voorbij — hoe ver weg is het, hoe vèr! Het is me, of ik op een heel, heel hoogen berg sta. Ik ben pas enkele schreden er tegen op. Ik wend me om. Aan mijn voeten opent zich een ravijn. Daarin verzinkt Het Jaar. Wat is het al vèr, ver — Wat is het al diep — diep weg!

Ik zie het laatste ervan — groen zie ik en rood ertusschen gestrengeld — 't is prettig om 't nog even, even te zien, voor het verdwijnt in het ravijn. — Ik weet, waarheen dat ales zinkt. — Naar de gewelven, waar Psyche tevergeefs de opdracht trachtte te volvoeren, die Emeralda haar had gegeven, naar de gewelven, waar de Spinnen alles omspinnen met hun rag. Naar de Vergetelheid. —

Ik kan het Kerstfeest nog niet vergeten. Nog éven zie ik er een glimp van. Het was zoo mooi. Het was zoo goed. Ik genoot weer zoo. En ik verheugde me weer over zoovéél. Over jullie ernst. Ze zeggen, dat jullie niet meer ernstig kunnen zijn. Over jullie toewijding, ze zeggen, dat jullie niets meer de moeite waard vinden, om je aan toe te wijden. Over je ijver — want wat moeten jullie gewerkt en geleerd hebben, ¹⁾ om 't alles zóó goed en zoo precies te doen, niemand haperde bijna, of hoefde een zetje te hebben — door je ijver. Ze zeggen, dat jullie geen ijver meer kennen tegenwoordig. Ik heb er al meer dan één meegebracht, naar jullie Kerstfeest toegevoerd, om te toonen, dat de Jeugd van heden nog wel degelijk, als welke andere Jeugd ook, ernst, toewijding en ijver kent.

Ik heb daar gezeten op een plaats, waar jullie optrekkende rij spelers rakelings langs me ging. En ik heb den diepen ernst van jullie gezichten afgelezen. Jullie gezichten, waarvan ik er zoo menig ken in de straling van jongen lach, misschien ook wel in de rimpels van een beetje halstarige knorrigheid, misschien ook wel in de verzakking van wat loome onverschilligheid. Maar, nu niets van dat alles! Diepe ernst en concentratie. Omdat ik er behoefte aan had, heb ik hier en daar een hand gegrepen.

Jullie waren op je best. En voor mij was dien avond de Kersttijd op zijn best. Dit spel wil ik altijd zien, iederen Kersttijd weer. Dat bereidt me vóór op de schoone dagen, die komen. Ik zit te wachten op de langgekende tiraden — ik ben zoo blij, als ik ze dan weer hoor, vlot, met een juichend hoog geluid — of met een zware jongensstem. Ik verlang naar de muziek. O, dat bom-bom-bom van de opmarsch der Koningen! Wat vind ik dat altijd prachtig! Bewonderend heb ik telkens omgekeken naar mevrouw van de Laar Krafft, die die klanken zoo suggestief aan het orgel wist te ontlokken.

En dan naast mevrouw van de Laar het bezielde gelaat van Haft, ook altijd het Kerstfeest van de Jeugdkerk zoo trouw.

¹⁾ Neen, dit is niet gebeurd. Het merkwaardigste van onze Kerstspelen is, dat zij plaats hebben na slechts drie of vier repetitie's. Dit bewijst, dat de jeugdkerk(st)ers intuïtief begrijpen wat een kerstspel eischt; en zuivere intuïtie is nog meer waard dan ijver — hoe vreemd dit klinken moge. Red.

Van al, wat ik jullie zie en hoor verrichten bij de opvoering van het Kerstspel, is er iets, dat me dieper dan al het andere aangrijpt: Ik heb jullie zien *knielen*. Ik heb gezien, dat jullie hebt leeren *knielen*. Ik weet nu, dat jullie kunnen knielen.

Ik heb de herders zien knielen. Ik heb hun stem in deemoed gehoord. Ik heb hun gebaren van aanbidding en overgave gezien. Ik heb hun jonge stemmen gehoord.

Wij groeten U en buigen ons neer
Voor U, onze heilige, kleine Heer!

Ik heb de drie Koningen zien knielen. Met ingehouden adem genoot ik deze momenten. Telkens een forsche gestalte, die zich deemoedig boog, die deemoedig knielde. Eerst Balthasar, toen Caspar. En dan Caspars innig gebaar van overgave, en de innige woorden van overgave.

Wij leggen dus mantel, scepter en kroon
In deemoed neder bij Uw troon.

En ik heb gedacht, zooals alle jaren: Hoe goed, hoe vol zegening voor deze groote forsche knapen — maar ook voor de kleinere de jongere onder de spelers en speelsters, dat ze hebben leeren knielen! Het moet toch hun heele leven doorwerken: dat ze hebben leeren knielen! Ja, 't moet doorwerken jullie heele leven lang. Ik denk aan jullie oogeblikken van opstand en balsturigheid. Die kunnen toch nooit meer zoo heftig en onbezonnen zijn, als je hebt leeren *knielen*. Als je geleerd hebt, dat er in den Hemel en ook ter wereld, dingen zijn, waarvoor je kunt knielen, moet knielen. Dingen, die ver boven je uitgaan, waaraan je ondergeschikt bent. Jullie kunnen soms zoo weerbarstig zijn — heele reeksen bedenkingen klaar hebben, vóór je nog zelfs goed weet, wat er aan je of van je gevraagd zal worden. Denk dan aan het oogeblik, dat je gekniel lag. Vergeet dan niet, dat je hebt leeren knielen.

Me dunkt, je kunt dat nooit meer vergeten.

Je spieren hebben je gestalte zoo neergebogen — op je ziel moet dat een onuitwischbaren indruk hebben gemaakt, die een zegen zal blijken voor je verdere leven.

Hoe ben ik het Kerstspel dankbaar, om der wille van jullie, opgroeiende meisjes, groote jongens. Ik prevel de woorden uit het

NAAR NIEUWE WEGEN

---

mooie lied, dat in de Jeugdkerk ook al traditie is geworden:

„Wij danken U, o Vader,
Voor wat ge ons hebt bereid —
Wij danken voor den zegen, die 't Kerstfeest heeft
verspreid.”

Een zegen, niet voor een jaar van je jeugd, maar voor alle jaren van je leven.

De maat onzer liefde tot God is Hem te beminnen
zonder mate.

St. Bernard van Clairvaux.

NAAR NIEUWE WEGEN IN DE SPORTWERELD?

Het Internationaal Bureau voor Sportpaedagogie te Lausanne heeft onlangs bekend gemaakt, dat dit bureau een door Baron Pierre de Coubertin opgestelde „Wet voor de reorganisatie der Sport" langs diplomatieken weg aan de regeeringen van alle landen zal doen toekomen.

Wij ontleenen aan een dagbladartikel het volgende betreffende den officieelen tekst van dit document:

Verklaard wordt, dat de verwijten, die men tegenwoordig tegen de moderne sportbeweging heeft, de volgende drie oorzaken hebben: Een te groote lichamelijke inspanning; het niet inacht nemen van de geestelijke waarden en het toenemen van den zakengeest en winstzucht. Degenen, die de verschillende takken van sport beoefenen, kan men hiervan geen verwijt maken, maar de schuldigen zijn te vinden bij de ouders, leeraren, officieele instellingen, leiders van bonden en de pers.

In dit document worden als tegen-maatregelen de volgende genoemd: Nauwkeurig vastleggen van het verschil tusschen lichamelijke oefeningen en sportieve